

BRITT DEKKER

Veulen vermist!

Met tekeningen van
Bianca van Loon

INHOUD

1.	Op eigen benen!	9
2.	Paardtime	17
3.	Verrassing!	24
4.	Waar is Rainbow?	34
5.	Een valse beschuldiging	41
6.	Het geheim van Lexie	51
7.	De verstopp lek	56
8.	(Ver)zorgen	65
9.	Veulen vermist!	71
10.	Politie	79
11.	Hulp uit onverwachte hoek	83

OP EIGEN BENEN

Het is een mooie dag aan het begin van de herfst en Britt is op weg naar de manege. Ze gaat zo trainen met George. Komende zondag gaan ze weer op wedstrijd. Britt is van plan om hun beste dressuurproef ooit te laten zien. Samen hebben ze al heel wat rozetten en bekens gewonnen. George is letterlijk het beste paard van stal. Hij maakt al Britts dromen waar!

Als ze het bruggetje voor de manege oversteekt, ziet hij haar meteen. Blij komt Britts witte hengst naar het hek toegesneld.

‘Heb je me gemist?’ roept Britt haar lieveling toe. ‘Ik jou ook, hoor! En jou natuurlijk ook, Eve!’

Eve is de kastanjebruine merrie die Britt na lang sparen zelf kon kopen. George en Eve zijn de liefste paarden ter wereld. En afgelopen jaar is er iets heel bijzonders gebeurd: George en Eve zijn papa en mama geworden! Na ruim elf maanden dracht is er een

bruin-witte hengst geboren. Het veulen heet Rainbow, is superschattig en groeit als kool. Als Britt naar het hek loopt om George een knuffel te geven, is Rainbow net water aan het drinken in de wei naast die van zijn ouders. Uit de bak drinken kan het veulen sinds een paar maanden zelf, en dat is goed nieuws. Het is namelijk tijd voor Rainbow om te leren op eigen benen te staan. Daarom krijgt hij sinds kort geen moedermelk meer. Dat heet afspenen. Dat klinkt misschien een beetje zielig, maar zo gaat het in de natuur ook. Om ervoor te zorgen dat het veulen niet alsnog bij Eve gaat drinken, staan ze daarom niet meer bij elkaar in de wei.

‘Ha Britt, jij bent vroeg.’ Britt hoort een bekende stem achter zich. Het is Esra, haar beste vriendin.

‘Vind je het gek, met al die schattigheid hier in de wei,’ antwoordt Britt grinnikend. ‘Daar kom ik graag wat vroeger mijn bed voor uit.’

Eve stond een beetje te suffen en krijgt Britt nu pas in de gaten. Ook zij komt Britt even gedag zeggen. Het veulen huppelt ook hun kant op. Hij moet dan misschien wel leren om op eigen benen te staan in een aparte wei, maar dat betekent natuurlijk niet dat hij zijn moeder niet mag zien. Als Rainbow en Eve elkaar

dicht genoeg genaderd zijn, geven ze elkaar over het hek heen zelfs een kusje!

‘Lief, hè,’ verzucht Britt.

‘Echt wel,’ beaamt Esra.

Samen lopen Britt en Esra naar de stallen in de grote stolpboerderij. Onderweg komen ze langs de kleedkamer, waar Britt haar tas alvast neerzet. Straks doet ze haar rijkleding aan, maar eerst is het tijd om de stal uit te mesten. Gelukkig hoeft ze dat niet in haar eentje te doen, want Esra helpt altijd mee. En Benthe heeft beloofd om zo ook nog even haar handen uit de

mouwen te komen steken, dus het werk is zo gedaan.

Als Britt weer de gang in loopt, botst ze bijna tegen meneer Van Vijgen aan. Dat is de baas van de manege. Ze zegt hem snel gedag en wil doorlopen, maar Van Vijgen heeft andere plannen. ‘Britt! Kan ik je zo even spreken?’

‘Dat kan ook nu wel, hoor,’ zegt Britt een beetje op haar hoede. Wat zou hij van haar willen?

‘Prima,’ zegt de baas. Zijn stem klinkt nog serieuzer dan anders. ‘Loop je even mee?’

Britt volgt de baas van de manege de gang door, naar zijn kantoor.

‘Ga maar even zitten,’ zegt meneer Van Vijgen als ze in zijn kantoor zijn en hij gebaart naar een houten stoel tegenover zijn bureau. Aan de muren hangen oude, ingelijste foto’s van meneer Van Vijgen en zijn paarden. Op een plank staan zilveren bekens. Zo te zien is het al best lang geleden dat hij die bekens gewonnen heeft. Er zit een dun laagje stof op.

‘Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen,’ steekt de baas van de manege van wal. ‘Ik vind het ook niet leuk, maar we moeten het even over Rainbow hebben.’

Gealarmeerd schuift Britt naar het puntje van haar stoel. ‘Wat is er met Rainbow dan?’

‘Je weet dat de manege eigenaar is van het veulen, nietwaar? Wij hebben de kosten van de bevalling betaald. En nu betalen we voor zijn verzorging.’

‘Ja, natuurlijk weet ik dat,’ zegt Britt. Ze schrikt een beetje van de felheid in haar eigen stem. ‘Hoezo?’

‘Nou, om te kunnen voortbestaan, heeft de manege geld nodig. Veel geld. Dat snap je wel. Voor een deel komt dat geld van onze leden, maar het meeste verdienen we met het fokken van paarden.’

Britts hart begint sneller te kloppen. Nerveus kauwt ze op het touwtje van haar hoody.

Meneer Van Vijgen houdt zijn handpalmen verdedigend voor zich. ‘En je weet als geen ander hoe duur het is om zelf een paard te hebben.’

‘Nou, zeg dat wel,’ antwoordt Britt. ‘Laat staan twee paarden!’

‘Precies. Of drie,’ vult de directeur aan. Hij kijkt haar veelbetekenend aan. ‘Daarom zeggen we ook altijd tegen kinderen die een eigen paard of pony willen: denk eerst goed na of je het wel kunt betalen. Anders krijg je later spijt...’

Britt knikt. ‘Heel slim...’ Ze probeert opgewekt te blijven, maar laat haar schouders hangen.

Sinds Rainbow
acht

maanden geleden werd geboren, weet ze al dat deze dag een keer zou komen. De manege kan niet eeuwig voor de kosten van Rainbows verzorging blijven opdraaien. Maar zelf kan ze de kosten voor een derde paard ook niet opbrengen...

‘Je voelde het dus vast al een beetje aankomen,’ zegt meneer Van Vijgen. ‘Maar... het wordt tijd voor Rainbow om op zijn eigen benen te staan.’

‘Maar dat gaat al hartstikke goed,’ zegt Britt. ‘Hij is al volledig overgestapt van moedermelk op brokjes en water.’

‘Ik weet het, ik weet het,’ zegt de baas van de manege. ‘Het veulen is al los van zijn moeder...’ Hij lijkt een beetje te twifelen en er valt een

korte stilte. Wat kunnen een paar seconden lang duren.

‘Nou goed, waar het om gaat,’ mompelt meneer Van Vijgen dan. ‘Er is dus iemand die Rainbow wil kopen.’

Britt slaakt een diepe zucht. Ze weet niet zo goed wat ze nu moet zeggen. Ook al wist ze dat dit een keer zou gaan gebeuren, ze wordt niet echt blij van dit nieuws. En dat is nog zwak uitgedrukt...

‘Sterker nog...’ zegt meneer Van Vijgen treuzelend. ‘Hij is al verkocht. Hij...’

Britt staart naar meneer Van Vijgen, die zijn vingers in elkaar heeft gevlochten en haar afwachtend aankijkt.

‘Wanneer vertrekt hij?’ vraagt ze dan. Haar stem klinkt alsof er iets in haar keel is blijven steken.

‘Over een week.’

Britt slaakt een diepe zucht. ‘Oké.’

Een week om afscheid te nemen van het liefste veulen dat ze ooit heeft gezien. Het zal niet makkelijk zijn, maar het is niet anders. Tenzij... tenzij Rainbow in de buurt van de manege blijft wonen. Dan kan ze hem gewoon blijven opzoeken.

‘En weet u al waar Rainbow naartoe gaat verhuizen?’ vraagt ze hoopvol.

‘Ja.’ Meneer Van Vijgen kijkt haar met een schuldbevuste blik in zijn ogen aan. ‘Naar Duitsland.’

Het veulen van George en Eve groeit als kool en iedereen is dol op de superschattige Rainbow. Maar dan wordt bekend dat het jonge paard is verkocht en Rainbow naar Duitsland zal verhuizen. Britt is ontzettend verdrietig, en heeft nog een week om afscheid te nemen. Maar dan raakt het veulen plotseling vermist... Is Rainbow al verkocht? Of is er iets anders aan de hand? Britt maakt zich enorm veel zorgen en gaat op zoek! Zal het allemaal goed aflopen?

Je kent **BRITT DEKKER** misschien van tv of van haar You Tube-kanaal *PaardenpraatTV*. Ze is namelijk naast presentatrice en actrice ook dressuurruiter. Je hebt vast ook van haar bekende paard George gehoord. De avonturen die Britt en George beleven staan in deze paardenboeken-serie *Meer Paardenpraat* centraal.

9 789043 934848

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
MOS**

NUR 282
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen